

държа съ здрави и по цѣни прѣимущества.

Ако хубостъта не трѣбва никакъ да се възгордява, грозотата не трѣбва никакъ да се отчайва. Грозотата има хиляди срѣдства да въдвори равновѣсието и да постави прѣимуществото на свся страна. Ако чъртитѣ на лицето иматъ цѣна само чрѣзъ изражението, едно лице по малко благоприятствувано отъ природата и на което блѣщи сладкий отпечатъкъ на умътъ и на добротата е често по-приятно отъ друго по хубаво лице което се лишава отъ тѣзи приятни и нуждни другари. Впрочемъ, да не забравяме гдѣ е мѣстото на жената. Гдѣ прѣкарва тя животътъ си? у дома. А, питамъ, що могатъ да направятъ за домашното щастие нѣколко по-вече или по малко правилни чърти на лицето? Както, вслѣдствие на навикътъ, ние гледаме равнодушно, или даже никакъ не гледаме на една хубава картина която имаме въ стаята си, тъй намъ дотѣгнува една хубостъ съединена съ единъ лошъ характеръ, която се мръщи, и която запазва за обществото всичкитѣ си привлѣкателности. Напротивъ, лишението отъ хубостъ е малкъ недостатъкъ въ очитѣ на мъжътъ, ако тя е замѣстена отъ благостъта, нѣселостъта и нѣжността: изражението на тия чувства на лицето не му ли придаватъ единъ видъ хубостъ? Така, блиското живѣние бърже отмахнува разликата мѣжду хубостъта и грозотата.

Нѣка прѣминемъ отъ хубостъта къмъ искуството какъ да я направимъ да се цѣни, т. е. къмъ гиздението. Хубостъта е даръ на природата, а гиздението е наше дѣло; само съ гиздението ние можемъ да повлияемъ на